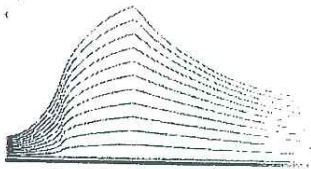

1 3458

Repertoriumnummer 2017 / 8645
Datum van uitspraak 06 november 2017
Rolnummer 2016/AR/29

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest
(verwerping)

Vordering tot staking
art. W.E.R.
Marktpraktijken

Hof van beroep Brussel

Arrest

8^e kamer,
burgerlijke zaken

Aswak Souss BVBA
t/
Abattoir NV

Aangeboden op 08 NOV. 2017
Niet te registreren D'HOOGHE

COVER 01-00000961830-0001-0009-02-01-1

ASWAK SOUSS B.V.B.A., met vennootschapszetel te 1070 ANDERLECHT, Wayezstraat 64,

appellante,

vertegenwoordigd door Mr. Jean-Christophe DE BLOCK loco Mr. Theo DEBEN, advocaat te 1030 BRUSSEL, Lambermontlaan 360;

tegen

ABATTOIR N.V., met maatschappelijke zetel te 1070 ANDERLECHT, Ropsy Chaudronstraat 24,

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. Marc BUEKENS, advocaat te 1700 DILBEEK, Eikelenbergstraat, 20.

Gelet op het vonnis dat, na tegenspraak, op 30 oktober 2015 werd uitgesproken door de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel, zitting houdend als stakingsrechter zoals in kort geding, beslissing waarvan geen akte van betekening wordt overgelegd.

Gelet op het verzoekschrift tot hoger beroep dat, tijdig en regelmatig naar de vorm, op 8 januari 2016 werd neergelegd op de griffie van het hof.

Gehoord de raadslieden van de partijen in hun mondelinge uiteenzetting op de openbare terechtzittingen van 12 juni en 16 oktober 2017.

PROCEDUREVOORGAANDEN EN VOORWERP VAN HET HOGER BEROEP

1. Op 26 januari 2015 liet geïntimeerde appellante dagvaarden voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel, zitting houdend als stakingsrechter zoals in kort geding.

PAGE 01-00000961830-0002-0009-02-01-4

2. Bij vonnis, dat op 11 februari 2015 bij verstek ten aanzien van appellante werd uitgesproken, werd de eis van geïntimeerde in de volgende mate ingewilligd.

De stakingsrechter stelt vast dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan inbreuken op de artikelen VI. 104, VI.98, 1° en VI.93 van het W.E.R. (Wetboek Economisch Recht).

Hij beveelt appellante het (laten) verspreiden, (laten) verdelen of (laten) overhandigen van enige vorm van reclame voor haar activiteiten, al dan niet met uitdrukkelijke verwijzing naar het 'Halal Centrum' op de terreinen van geïntimeerde, gelegen aan de Ropsy Chaudronstraat 24 te 1070 Anderlecht, te staken, dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 euro voor elke handeling die in weerwil van het bevel wordt verricht, ingaande vanaf de betekening van het vonnis.

Appellante wordt veroordeeld in de kosten en tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro aan geïntimeerde.

3. In het bestreden vonnis wordt het verzet van appellante als ongegrond afgewezen, wordt het verstekvonnis van 11 februari 2015 bevestigd en wordt appellante veroordeeld in de kosten van het verzet en tot het betalen aan geïntimeerde van een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro.

93 → oneerlijke marktpraktijken
98 → misleidende
104 → afpersing

at de vordering van
n veroordeeld in de
splegingsvergoeding

afgewezen, dat het
n veroordeeld in de
splegingsvergoeding

Zelfs indien het hoger beroep gedeeltelijk zou worden ingewilligd, vraagt zij dat appellante zou worden veroordeeld in de kosten van het hoger beroep en tot het betalen aan haar van een rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro.

OVERZICHT VAN DE RELEVANTE FEITEN

6. Geïntimeerde organiseert sedert vele jaren (vlees)markten op haar terreinen aan de Ropsy Chaudronstraat nr. 24 te Anderlecht.

Zij houdt voor dat zij heeft moeten vaststellen dat appellante, die in de onmiddellijke nabijheid daarvan (meer bepaald aan de Birminghamstraat nr. 112 te Anderlecht) een winkel in vleeswaren uitbaat onder de benaming "Halal Centrum", tijdens de door geïntimeerde op haar terreinen georganiseerde markten reclamefolders uitdeelde en verspreidde voor haar winkel. In deze folders worden vleeswaren aangeprezen.

Op deze folders werd bovendien een stier afgebeeld, waardoor volgens geïntimeerde de valse indruk werd gewekt dat de handelszaak van appellante behoorde tot de bedrijfsactiviteiten die werden georganiseerd op de terreinen van geïntimeerde. De door appellante gebruikte afbeelding van een stier was immers identiek aan de stierenbeelden die reeds sedert honderd jaar aan de ingang staan van de terreinen van geïntimeerde.

Geïntimeerde stelde op 6 mei en 3 december 2014 appellante in gebreke om deze praktijken te staken.

Volgens haar werden tijdens de door haar op haar terreinen georganiseerde markt van zaterdag 6 december 2014 opnieuw twee personen onderschept die reclamefolders van appellante aan het uitdelen waren aan bezoekers van deze markt.

7. Appellante beweert dat zij droogwaren verdeelt in de "Halal Centrum Shopping", onder meer in de Birminghamstraat te Anderlecht.

Zij betwist dat zij vleeswaren verdeelt in deze winkels.

Deze activiteit wordt volgens haar uitgeoefend door de "Halal Centrum"-slagerij, die haar commerciële activiteiten verricht vanuit een standplaats in het door appellante gehuurde goed.

Zij wijst op het feit dat op de door geïntimeerde neergelegde folders het logo wordt vermeld van "Halal Centrum", aan beide zijden omgeven met een stier. Deze beeltenis wordt

minstens sedert 1971 gebruikt door "Halal Centrum" voor haar slachthuis en distributiecentra.

Zij betwist formeel dat de folders door haar personeel werden verspreid. Bovendien werden deze folders volgens haar uitgedeeld aan de ingang van het metrostation Delacroix en niet op de privéterreinen van geïntimeerde.

Zij voert verder aan dat zij wel degelijk heeft geantwoord op de aanmaning van geïntimeerde d.d. 6 mei 2014, maar dat haar aangetekend schrijven niet werd afgehaald door geïntimeerde.

BESPREKING

8. Artikel VI.104 van het W.E.R. verbiedt elke met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad waardoor een onderneming de beroepsbelangen van een of meer andere ondernemingen schaadt of kan schaden.

Artikel VI.93 van het W.E.R. bepaalt dat een handelspraktijk oneerlijk is wanneer zij:

a) in strijd is met de vereisten van professionele toewijding

en

b) het economische gedrag van de gemiddelde consument die zij bereikt of op wie zij gericht is of, indien zij op een bepaalde groep consumenten gericht is, het economische gedrag van het gemiddelde lid van deze groep, met betrekking tot het onderliggende product wezenlijk verstoort of kan verstoren.

Krachtens artikel VI.94 van het W.E.R. zijn oneerlijk, de handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten die:

1° misleidend zijn in de zin van de artikelen VI.97 tot en met VI.100 (...);

Krachtens artikel VI.98, 1° van het W.E.R. wordt als misleidend beschouwd, een handelspraktijk die in haar feitelijke context, al haar kenmerken en omstandigheden in aanmerking genomen, de gemiddelde consument ertoe brengt of kan brengen een besluit over een transactie te nemen dat hij anders niet had genomen, en die het volgende behelst: 1° marketing van een product, onder andere door vergelijkende reclame, op zodanige wijze dat verwarring wordt geschapen met producten, handelsmerken, handelsnamen en andere onderscheidende kenmerken van een concurrent.

9. Appellante houdt voor dat geïntimeerde haar stakingsvordering had moeten instellen tegen het "Halal Centrum" en niet tegen appellante, die geen uitstaans heeft met het slachthuis en de vleesbusiness.

Dit verweer wordt verworpen om de volgende redenen.

Vooreerst laat appellante na te staven welke andere rechtspersoon de "Halal Centrum"-slagerij uitbaat in de Birminghamstraat te Anderlecht.

Het hof stelt wel vast dat het maatschappelijk doel van appellante onder meer het uitbaten van beenhouwerijen omvat (zie stuk 11 van geïntimeerde).

Vervolgens wordt de naam van appellante uitdrukkelijk vermeld op de litigieuze reclamefolders.

Verder heeft appellante, die op 6 mei en 3 december 2014 werd aangemaand door geïntimeerde, pas voor het eerst in haar op 23 juni 2015 neergelegde conclusie ingeroepen dat niet zij maar een andere rechtspersoon had moeten aangesproken worden voor het verdelen van de folders. Dit werd zelfs niet opgeworpen in de akte van verzet.

In de inventaris van haar stukken, die haar raadsman op 31 maart 2015 meedeelde aan de raadsman van geïntimeerde, werd bovendien nog voorgehouden dat de afbeelding van de stier werd gebruikt door appellante. Pas in de op 23 juni 2015 meegedeelde inventaris werd dan voorgehouden dat deze afbeelding werd gebruikt door het "Halal Centrum".

In ieder geval moet in de gegeven omstandigheden worden aangenomen dat appellante wel degelijk de drijvende kracht is achter het "Halal Centrum".

10. Aan de hand van de overgelegde stukken, waaronder de verklaring d.d. 12 december 2014 van de bewakingsagent die dit heeft vastgesteld (zie stuk 5 van geïntimeerde), verklaring die door het hof als voldoende objectief en waarheidsgetrouw wordt beschouwd, toont geïntimeerde aan dat de litigieuze reclamefolders wel degelijk werden verspreid door personeelsleden van appellante, en dit binnen de terreinen van geïntimeerde.

Appellante, die op 6 mei en 3 december 2014 hiervoor reeds was aangemaand door geïntimeerde, heeft dit trouwens nooit betwist.

Zij bewijst niet dat zij het schrijven van 6 mei 2014 heeft beantwoord. Er wordt geen bewijs voorgelegd van de verzending van een antwoord per aangetekend schrijven en geïntimeerde betwist formeel dat zij deze brief heeft ontvangen. In dit schrijven dat appellante beweert te hebben verzonden, wordt overigens wel toegegeven dat twee van haar aangestelden de door geïntimeerde geïntimeerde flyers hebben uitgedeeld.

11. In het verstekvonnis van 11 februari 2015 werd het volgende overwogen:

“4.Het (blijven) aanbieden door (appellante) van reclamefolders op de terreinen van (geïntimeerde) en dit aan de bezoekers van markten die (geïntimeerde) op haar terreinen organiseert, is een met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad.

Het betreft immers handelingen, zoals omschreven in artikel VI.104 Wetboek Economisch Recht, die de beroepsbelangen van (geïntimeerde) en van de ondernemingen die zich rechtmatig op de markten van (geïntimeerde) bevinden, schaadt en minstens kan schaden.

(Appellante) werd meermaals ingelicht omtrent het feit dat het haar niet is toegelaten om op de terreinen van (geïntimeerde) reclamefolders te verspreiden en uit de delen onder de bezoekers van de markten die doorgaan op de terreinen van (geïntimeerde).

Met haar reclamefolders wenst (appellante) de bezoekers van de vleesmarkt van (geïntimeerde), en daarmee ook van de vleeshandelaars die zich op deze markt bevinden, weg te leiden naar haar eigen vleeswinkel genaamd “HALAL CENTRUM” die vlakbij gelegen is.

5.Het uitdelen van reclamefolders kan tevens worden beschouwd als een misleidende handelspraktijk in de zin van artikel VI.98, 1° Wetboek Economisch Recht, dat stelt (...)

De omstandigheid dat (appellante) reclamefolders uitdeelt op de markten van (geïntimeerde) kan de bezoekers van de markten van (geïntimeerde) ertoe brengen om te denken dat het ‘HALAL CENTRUM’ deel uitmaakt van de markten van (geïntimeerde), hetgeen niet het geval is.

Daarbij zijn de praktijken van (appellante) des te meer misleidend omdat (i) de reclamefolders die (appellante) heeft uitgedeeld op markten van (geïntimeerde) een afbeelding bevatten van een stier die identiek is aan de welgekende stierenbeelden die de

ingang van de terreinen van (geïntimeerde) sieren, en (ii) de betrokken winkel van (appellante) in de zeer dichte nabijheid van (geïntimeerde) is gelegen.

6. Het hierboven vermelde aanbieden van reclamefolders door (appellante) op de terreinen van een concurrent (is) een oneerlijke handelspraktijk (...) in de zin van artikel VI.93 van het Wetboek Economisch Recht.

Het betreft immers een handelspraktijk die (i) in strijd is met de vereisten van de professionele toewijding, en (ii) het economisch gedrag van de gemiddelde consument wezenlijk verstoort kan verstoren.

De professionele toewijding wordt afgemeten aan de eerlijke marktpraktijken en/of het algemene beginsel van goede trouw in de sector van de handelaar. Een handelaar, zoals (appellante), die ondanks herhaalde ingebrekestelling, zich blijft begeven op de terreinen van een concurrent om aldaar op wederrechtelijke wijze over te gaan tot het verspreiden van reclamefolders voor haar eigen winkel, is te kwader trouw.

De reclamefolders van (appellante) zijn van aard om het economisch gedrag van de gemiddelde bezoekers van de markten van (geïntimeerde) te verstoren. Daarbij verwijst (geïntimeerde) naar hetgeen onder randnummer 5 werd vermeld, en in het bijzonder de zeer lage prijs die (appellante) voor haar vleeswaren vraagt.

7. Aan (appellante) dient het bevel te worden opgelegd om de voormelde inbreuken op de eerlijke handelspraktijken te staken."

Het hof sluit zich uitdrukkelijk aan bij deze overwegingen.

Minstens moet worden aangenomen dat appellante voormelde handelingen heeft gesteld in naam en voor rekening van zichzelf en van een andere vennootschap, aan wie zij personeel ter beschikking heeft gesteld om reclame te maken voor dezelfde diensten als deze die geïntimeerde aanbiedt, en op de terreinen van deze laatste, teneinde potentieel cliënteel weg te leiden naar het Halal Centrum en de winkel van appellante.

12. Bijgevolg moet het hoger beroep worden verworpen.

OM DEZE REDENEN :
HET HOF, recht doende na tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch verwerpt dit als ongegrond.

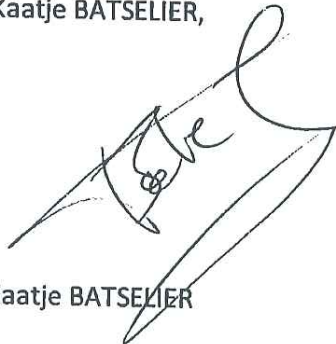
Veroordeelt appellante in haar eigen kosten van het hoger beroep, vastgesteld op 210 euro, en tot het betalen aan geïntimeerde van een rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke achtste kamer van het hof van beroep te Brussel, op 6 november 2017, waar aanwezig waren en zitting hielden:

Bruno LYBEER,
Kaatje BATSELIER,

Voorzitter,
Griffier.

Kaatje BATSELIER

Bruno LYBEER

